

LATVAS

No. 38. Metai VII

Rugs. (Sept.) 10, 1927

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XIV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

GAL. 5, 16-24.

BROLIAI, aš sakau: Elgkitės vadovaujant dvasiai, ir jus nevykinsite kuno geidulių. Nes kunas geidžia prieš dvasią, dvasia gi pricė kuną; nes tuodu yra kits kitam priešingu, kad nedarytumėte visa ko tik norite. O jei jus esate dvasios vedami, jus ne esate po įstatymu. Kuno darbai yra matomi; jie yra: paleistuvystė, susitepimas, begėdystė, pasileidimas, stabų garbnimas, žavėjimai, neprietelystės, barniai, pavydai, rustybės, vaidai, nesutikimai, atskalos, neapykantos, žmogžudystės; girtuokliavimai, apsirišimai ir į tuos panašūs dalykai. Kaip aš jums anksčiau sakiau, taip vėl iš anksto sakau: Kurie tai daro, tie negaus Dievo karalystės. Dvasios gi vaisių yra: meilė, džiaugsmas, ramybė, kantrumas, malonumas, gerumas, romumas, meilumas; ištikimybė; kuklumas, susilaikymas, skaistybė. Prieš tokius nėra įstatymo. Kurie yra Kristaus, tie prikalė anų kryžiaus savo kuną draug su ydomis ir geiduliais.

E v a n g e l i j a .

MAT. 6, 24-33.

ANUO metu Jėzus tarė savo mokytiniam: Nėvienas negali tarnauti dviem valdovam; nes arba jis vieno nekės ir mylės kitą, arba vieno laikysis ir niekins kitą. Negalite tarnauti Dievui ir Mamonai. Todėl aš sakau jums: Nebukite bailiai susirupinę savo gyvybe, ką valgysite, nė savo kunu, kuo vilkėsite. Ar gi gyvybė ne svarbesnė už valgį ir kunas už drabužį? Žvilgterėkite į dangaus sparnuočius: jie nesėja, nei pjauna nei į kluonus nekrauna; ir jūsų dangiškasis Tėvas juos maitina. Argi jus ne daug daugiau verti kaip jie?

Kasgi jūsų gali savo rupesniu padidinti savo ugį vienu mastu? Ir kam jus labiau rupinatės drabužių? Žiurėkite į lauko lelijas, kaip jos auga; jos nesidarbuoja ir neverpia; tačiau aš sakau jums, kad ir Saliamonas visoje savo garbėje nebuvo taip apsvilkęs, kaip viena jų. Taigi, jei Dievas taip apvelka lauko žolę, kuri šiandien yra, o rytoj metama į krosnį, kaip gi labiau jus žmonės menko tikėjimo? Nebukite tat bailiai susirupinę ir nesakykite: Ką valgysime, ar ką gersime, ar kuo apsidengsime? Nes visų tų dalykų labai ieško pagonyš. Juk jūsų Tėvas žino, kad visa to jums reikia. Taigi, ieškokite visupirma Dievo karalystės ir jos teisybės, o visa tai bus jums pridėta.

Mokslo Vertė

Skaudus gyvenimo patyrimas išmoka žmogų daug dalykų. Įėjo net priežodin, kad už mokslą reikia brangiai užsimokėti. Bet tie brangiai moka už mokslą, kurie, pirmiau jo neįgiję lengvomis sąlygomis, turi didelių nepasisekimų, nuostolių. Tuos, tikrai, pats gyvenimas mokina gyventi.

Amerikos katalikai gerai supranta mokslo svarbą ir vertę. Kas metai kuriami šimtai naujų mokyklų. Pradžios mokslas mūsų gyvenamoj šalyje yra pirvalomas. Nestebėtina tat, kad kiekviena katalikų parapija stengiasi turėti savo mokyklą. Tos mokyklos labai didelės. Jose telpa nuo 200 iki 2,000 mokinių, žiurint kokia parapija. Bet užtat aukštesnysis mokslas pas mus nėra privalomas. O tuom tarpu katalikai veržte veržiasi į mokslo viršunes, nesigailėdami pinigų didžiulėms high schoolėms ir kolegijoms palaikyti. Pereitais 1926 metais Amerikos katalikai savo lėšomis išlaikė įkurę viso 2,243 aukštesniąsias mokyklas. Jose mokėsi 204,815 mokinių. Per du paskutiniuosius metus katalikai pastatė net 61 aukštesniąją mokyklą.

Tos bendros skaitlinės rodo, kaip Jungt. Am. Valstijų katalikai įvertina mokslą.

Gyvendami visos šalies bendruoju gyvenimu, rupindamies nepasilikti kitų katalikų užpakalyje mokslo žvilgsniu, privalome, bent mokslo metus mokykloms pradedant, panagrinėti teigiamąsias mokslo puses.

Šiandie be didesnių aiškinimų suprantanti visi, kad bemoksliai žmonės dirba sunkų, juodą, menkai apmokamą darbą, o apsišvietę tą patį pelną gauna kur kas lengviau dirbdami.

Kadangi mokslas yra labai lankstus įrankis žmogui įvairias gamtos jėgas savo naudai pavergiant ir panaudojant, galime buti tikri, kad per daug mokyty žmonių niekad nesusilauksime.

Jeigu žmogus būtų skirtas vien po žemę knistis, o nebutų paskirtas gamtos jėgoms valdyti, jas pažinus, galėtume nei nesiekti prie žmogiškesnio gyvenimo. Bet ištikrųjų yra kitaip. Žmogus privalo visą savo gyvenimą žmogiškesnį, kulturingesnį, kilnesnį padaryti. Juk ne veltui Dievo atvaizdą savo nemaria, laisva, protinga siela nesiojame.

Mūsų liusoji valia siekia gėrio ir tai didžiausio. Kiek mes prie gėrio šaltinio prisiartinam, tiek turime didesnį panašumą savo gera valia V. Dievui. Jo atvaizdas mūsų liusoje valioje tobulėja.

Bet žinome gerai, kad ne viena valia sudaro žmogų. Protas yra didelis veiksnys mūsų asmenyje. Ir tą stebėtiną jis turi ypatybę, kad juo daugiau protu įgyjame naujų tiesų, juo mums darosi lengviau, geriau, gražiau. Mūsų protas, atrodo, jei galėtų, apimtų visas gamtos paslaptis, pasaulio slepinis ir dar nebutų pasotintas. Didelio proto žmonės darosi daug kilnesni, nuo žemės kenksmingųjų jėgų nepriklausomi,

jie kyla prie Amžinosios Tiesos, kurios išminties išraišką ir pėdsakus mato gamtos jėgų sutartinėje.

Štai kodėl mokytas žmogus yra kulturingas, kodėl jam tarnauja visi nemokėti, — jis protu aukštesnis už juos.

Ką galima sakyti apie pavienį žmogų ir gyvą jam reikalą kultūrėti, mokslintis, kad savo asmenį patobulins, pakėlus, o kartu apdraudus nuo skaudžių gyvenimo pamokų, tą patį tik plačiau galima tarti apie tautas ir valstybes.

Anglų tauta neskaitlinga, bet mokyta. Ji valdo šią dieną didesnę pasaulio dalį. Imkime vokiečius. Jų aukštai patatytoji karinė technika pereito karo metu stebėtinų parodė dalykų. Visas pasaulis pasiryžęs buvo juos sunaikinti. Tiesa, po 7 metų jie buvo pergalėti, bet nesunaikinti. Jie sparčiai daro pažangą toliau. Kodėl taip? Nes mokyta tauta.

Daug ir plačiai kalbama apie busimąjį pasaulinį karą. Valstybės ruošiasi prie jo. Vienos dirbdina jurų galiną laivyną, kitos daugiau kreipia dėmesį į žemės apsaugą ir mato ją plieniniuose tankuose, kitos didina orlaivių skaičių, dirbdina didžiules armotas, galinčias šauti apie 150 mylių, panaudoja chemiją, dirbdina mirtį nešančias dujas. Sparčiais žingsniais ruošiamasi į baisų karą.

Bet kiekviena valstybė rupinasi galimai geriau apsisaugoti nuo kaimyno karo ginklų. Užkinko darban geriausias protines jėgas, kad gamtos pajėgas naudojant, izoliuoti-padaryti ne-

kenksmingus sau priešo baisius ginklus. Prieš nuodingas dujas surasta plaučių ir kuno apsauga, prieš didžiules armotas išrastas gana tobulas balso pajėgumo rodytojas, kuris kartu nurodo į armotų esimo vietą. Prieš baisiuosius tankus, kurie nepaiso nei upelių, nei namų, bandoma panaudoti stipri elektros srovė, kuri iš vidaus susprogdintų pasiimtus į tanką ginklus. Daugiau vargo buvo orlaivius nugalėti. Bet šią dieną ir jie iš padangių nukeliami. Su pagalba elektro-magnetinių bangų išjungiama motorio elektros jėga, gesinama orlaivio motoris ir jis turi pulsti žemyn.

Nors toji galinga prieš orlaivius apsauga laikoma didelėje paslapyje, bet jau surasta būdai apsisaugoti tų negeistinių elektro-magnetinių bangų. Pagaminta švino priedangos motoriams.

Tie naujausi išradimai tiek chemijos, tiek elektros, tiek kitose srityse daugiausiai yra taikomi tautų apsisaugoti nuo priešų. Busimame kare ne skaičius kareivių, ne šalies platumas dydis, o besiginančios tautos mokslininkų apsaugos ją nuo išnaikinimo.

Tiek apie tautų apsaugą. Bet žmonės ne vien kariauja ir ginasi, — jie taipgi daro kultūrinę pažangą, užkariaudami naujas gamtoje jėgas. Juk viskas privalo žmogui tarnauti, kad žmogus galėtų lengvesniu būdu atsiekti savo amžiną tikslą. Apsišvietusi, mokslinga tauta yra brangus žmonijos narys. Ji vadovauja silpnesniems, mažiau mokytiems.

Taigi, kiek galėdami patys rupinkimės mokslo galimai daugiau įgyti, rupinkimės, kad mūsų lietuvių katalikų jaunoji karta būtų mokyta, išsilavinusi. To nuo mūsų reikalauja mūsų pačių šviesesnė ateitis, o taip-gi visos tautos gerovė.

V. Dievas suteikė mums protą tam,

kad jį lavintume ir jį panaudotume žemei valdyti. Lavinkimės ir lavinkime kitus, neatsilikime nuo kitų tautų, kurkime steikime mokyklas, mokykime jaunąją kartą.

Kurie tėvai gali leisti sunus ir dukteris į aukštesnįjį mokslą, tegul leidžia,— ateityje nesigailės savo vargo.

Švenč. Jėzaus Širdies Intronizacija

Žodis “intronizacija” paeina iš lotynų kalbos ir reiškia: “sodinti į sostą”. Tolymesnėje žodžio prasmėje reiškia: išaukštinti, valdžią suteikti.

Padaryti Šv. Jėzaus Širdies Intronizaciją namuose, reiškia: pareikšti ypatingą pagarbą šv. Jėzaus Širdžiai, užleidžiant Jos paveikslui gražią ir tinkamiausią vietą savo namuose, kame tasai paveikslas kaipo soste talpinamas ir per iškilmingą pasiaukojimą šv. Širdį skelbiama šeimynos ir namų Valdytoja ir Karaliene.

Ypatingoji pagarba. Brangios yra krikščionio širdžiai vietos, kuriose Viešpats Jėzus užgimė, augo, gyveno; kuriose mokino žmones, kentėjo ir mirė dėl mūsų išganymo. Iš tolymiausių kraštų plaukė minios jas aplankyti, o patekusias arabų vergijon, tukstančiai aukojo savo gyvybę jas išvaduoti. Garbina Viešpaties Jėzaus žaizdas, garbina Jo kančią ir Kryžių; reiškiamo pagarbos Jo kančios įrankiams, bet kodėl užsimiršo žmonija Tą Brangiausiąjį Šaltinį, kuris buvo tos begalinės meilės priežastis — Šv. Jėzaus Širdį?

Daug vargo ir pinigų pašvęstai aplankymui tų vietų, kurios buvo priglaudusios šv. Širdį, o taip mažai be vargo ir pasišventimo akių nukrypsta link Tos Brangiausios Širdies! Viduramžiuose kraujas lieta atvaduoti mums brangias vietas, o naujos gadynės žmonių širdys, patekusios į nuodėmių ir aistrų vergiją, lėtai plaka, šaltai žiuri į Jėzaus Širdį, kurią taip meiliai priglaudė Betliejui tamtosios nakties tyluma.

Jei su pasitikėjimu meldžiamės prie Šventųjų, prašydami jų užtarymo pas Dievą; jei jų pagerbimui rėdome jų paveikslus ir stovyklas, tai daug didesnės pagarbos turime reikšti šv. Jėzaus Širdies paveikslui, labiau negu iki šiol privalome Ją garbinti.

Mylinčios Jėzų šeimynos privalo šv. Širdies paveikslą patalpinti gražiausioje vietoje; išpuošti dailiau negu kitus paveikslus, didesnėje pagardoje laikyti ir karštesne meile persiimti link šv. Širdies.

Šv. Širdies paveikslas. Žmones prapatę laikyti mylimo asmens atvaizdą, gražiai ant sienos pakabintą. Jis regi-

moje vietoje budamas, dažniau primena brangų asmenį, o gražiu paveikslu atvaizduojamam reiškiamo pagarbą, parodome meilę.

To iš žmonių trokšta ir šv. Širdis. Jėzus pats tai apreiškė 1674 m. gruodžio 27 dieną pal. Margaretai Marijai. Šv. Širdies paveikslas yra fotografija, atvaizduojanti tą Meilės Šaltinį, iš kurio nuo kalno Kalvarijos ištekėjo gausųs gaivinantieji Dievo malonių upeliai. Ir taip: šv. Širdies žaizda liudija Jėzaus meilės didumą link žmonijos; erškėčių vainikas — baisias paniekas, kurias nukenčia nuo žmonių; šv. Širdies viršuje matome ugnies liepsną, — tai meilė; viršuje — kryželis, jis parodo, kad per Kryžių ir baisius kentėjimus toji meilė mums visiškai pavesta, šviesa apsupanti šv. Širdį reiškia neišpasakytas malones, kuriomis šv. Širdis pasiryžusi kiekvieną apdovanoti.

Darant intronizaciją reikia įsigyti šv. Širdies paveikslas arba stovyla. Kas pirmiau ją turėjo, gali tą pačią panaudoti ir naujos nereikia pirkti. Aišku, tinkamiausia butų įsigyti šv. Širdies paveikslas arba stovyla, pritaikinta intronizacijai — Jėzus Karalius: ant galvos turi vainiką vienoje rankoje turi berlą — karališkos valdžios ženklą, kitoje gi laiko žemę, kaip jos ir visos žmonijos Viešpats.

Garbiname ne paveikslą, bet tą šv. Širdį, kurios paveikslas primena Jėzaus meilę ir ragina Jam meile atsidėkoti. Bet kaip dažnai meilės vietoje Jėzui atsimoka paniekinimais ir pasityčiojimais! Tai apsvarsčius, baugu, atrodo,

kad neverti artintis prie Šv. Širdies, jos gailėstingumo bei pagelbos maldauti. Bet atvertoji žaizda, ramina kylančias abejones, gaivina valios nedrąsą, tartum, gyvai į mus šaukdama: “Nedvejok, nebaugink savęs svajonėmis! Tik akis pakelk, o pamatysi mano begalinę meilę. Didesnė manyje gailėstingumo jura, negu viso pasaulio nuodėmių ledo kalnai.”

Gražiausia ir tinkamiausia vieta namuose. Intronizacija daroma gyvenamuose namuose, įstaigose, mokyklose, ligoninėse ir t.t. Intronizacija galima daryti nepaisant ar namai nuosavūs, ar išsinuomuoti.

Pagarba šv. Širdies paveikslui arba stovylai reikalauja, kad butų užleista gražiausias ir tam tinkamiausias kambarys pav. salonas, valgomasis. Jis turi būti viešas, bendras šeimynos narių kambarys, kad kiekvienas galėtų laisvai ir nekludomai naudotis, sulyg noro valandėlę laiko prie tos brangiausios Širdies ir vienybėje su Jąja praleisti. Nėra taip patogų tam tikslui skirti miegamąjį kambarį. Bet neturint kito arba negalim kitaip padaryti, galima naudoti ir miegamąjį. Tas kambarys yra tinkamiausias, kuriame šeimynos nariai dažniausiai lankosi.

(Bus daugiau).

Tretininkų Žinios.

Kantrybės dorybė

Kiekvienas žmogus privalo būti kantrus, jeigu nori turėti pasisekimų savo paprastame žemės gyvenime, o taipgi dvasiniame sielos gyvenime. Be kantrumo nieko gero nepajės padaryti.

Šv. Jokubas apaštalas ragina: „bukite kantrūs, broliai, iki Viešpaties atėjimui. Štai artojas laukia brangaus žemės vaisiaus, kantriai kęsdamas, iki gaus ankstyvojo ir vėlyvojo lietaus. Taip bukite kantrūs ir jūs ir sutvirtinkite savo širdis.“ (Jok. 5, 7-8). O Šv. Povilas apaštalas sako: „jums reikia kantrybės, kad darydami Dievo valią, gautumėte, kas pažadėta.“ (Žyd. 10, 36).

Jeigu visiems žmonėms reikalinga turėti daug kantrybės, juo labiau tiems, kurie pasižadėjo arčiau Išganytoją sekti, k. a. tretininkams.

Pažinkite, tat, kantrybės dorybę, kas ji yra, koki jos laipsniai, kaip įgyti.

Kas yra kantrybė? Ji yra dorybė, malšinanti kylantį sujudimą ir liudesį del įvykstančių blogumų, kad žmogus nenusitija protinės pusiausviros.

Mūsų gyvenimas yra pintas iš dailių gėlių — džiaugsmų ir iš spigliuotų erkėčių — kentėjimų. Tie kentėjimai vieni yra kuno, pav.: alkis, troškulis, skausmas, liga; kiti sielos ir vadinasi sielvartomis, pav. nusiminimo, liudnumo, baimės r t. t. Kuomet paliečia mūsų asmenį kokie nors kuno ar sielos skausmai, o jų išvengti nebegalime, dažnai kyla mumyse didis sujudimas, nekantrumas, užėjus-gi skausmui, sielą apima liudnumas.

Kantrybės dorybė kaip kartas yra vaistas prieš tą dvasios nupuolimą, liudnumą. Ji nurodo į galimybes iš tų net neišvengiamų skausmų ir nemalonumų turėti naudos, palaiko susikaupusią valią ir

protą teisingame jo sprendime, t. y. protinėje pusiausviroje. Sukilusius jausmus numalšina ir paduoda proto valdžiai.

Tuo budu kantrybės dorybė daug mums patarnauja. Kokie yra kantrybės dorybės laipsniai? Jie yra gana įvairūs. Vienuokie pas paprastuosius žmones — krikščionis, kitokie pas siekiančius dvasinio tobulumo.

Kadangi neišvengiamieji sunkumai sukelia dvasios liudnumą, tad pirmasis kantrybės dorybės laipsnis bus išorinius liudnumo ženklus suvaldyti — pašalinti; toliau — susilaikyti nuo aimanavimų, gincų ir barnių, o taipgi nepasakoti padidinančiai apie savo skausmus ir nelaimes. Antrasis laipsnis siekia toliau: sielos. Kaip pirmasis dorybės laipsnis tvarko mūsų išorinę dalį, taip antrasis mūsų vidų. Reikia nuraminti kylantį vidų liudėsį del įvykstančių blogybių, skausmų, kuomet vos tik jos pasirodo; toliau — nuraminti ir sušvelninti širdies susijaudinimą.

Mintis, kad be skausmų ir sielvartų negalėsime apsieiti, kad tie sunkumai yra mums geriausia proga lavintis dorybėje ir savo meilę kentančiam Išganytojui pareikšti, sustiprina ir atgaivina liudėjančią širdį.

Šiuos du pirmutinius laipsnius gali ir privalo visi katalikai žmonės įsigyti. Kiti laipsniai yra daug aukštesni.

Apaštalų Darbus skaitome: „apaštalai „iš tarybos akyvaizdos ėjo džiaugdames, kad buvo verti kentėti del Jėzaus vardo paniekinimą.“ (Ap. d. 5,7).

Su džiaugsmu priimti del Dievo neišvengiamą blogumą, skausmą, ar panieką yra aukštesnis dorybės laipsnis, už pirmuosius du.

Bet toji kantrybės dorybė pas tobu-

lus, šventus žmones stebėtinai aukštybės pasiekia. Del Dievo meilės, tos tobulos sielos trokšta, geidžia tų sunkenybių, kad galėtų geriau paniekintam Išganytojui panešėti. Taip šv. Pranciškus Ksaveras skausmuose maldaudavo: "Daugiau Viešpatie".

Didvyriškos kantrybės laipsnį randame pas šv. Teresę, kuri geiste geidė kiek galint daugiau kentėti del Dievo. Ji sakydavo: "arba kentėti, arba mirti."

Patys kentėjimai, skausmai nėra tikslas, tik galinga priemonė, atgailaujant už savo ar svetimas nuodėmes, savo širdį apvalant nuo prisirišimo prie žemės turčių ir susivienijant tampriau su Jėzumi

ant kryžiaus. Kaip reikia siekti, kaip įgyti kantrybės dorybę?

Pirmiausiai atsimink Jėzų: „žiūrėdami į tikėjimo kurėją ir baigėją, į Jėzų, kurs už padėtą jam džiaugsmą kentėjo kryžių, nieku palaikęs apjuoką." (Žyd. 12. 2).

Antra, skaitykime šventųjų gyvenimus. Jie daug kentėjo ir taip įėjo į amžinąją garbę.

Rytmečio maldoje paaukoki V. Dievui tos dienos visus darbus, sunkumus ir skausmus, suvienyk juos su Išganytojo ir nei viename nemalonume neparodyk liudnumo, bet viską džiaugsminga širdimi nutenkėk.

Uršulės Nelaimės

(Tęsinys).

Ona tylėdama atidarinėjo jiems duris, neleisdama jiems net baladoti į duris, kád išvengus visokio trukšmo. Uršulė, dar išblyškusi, menka ir silpna tvarkė kambarį, kuris greitai virto kopyčia.

Apie vidurnaktį visi susirinko. Netruko nei vieno kviestųjų. Taip visi troško pasinaudoti tąja uždrausta privilegija.

Tarp susirinkusiųjų buvo ir viena moteris, kuri atsinešė su savim savo mažą, penkiolikos dienų dukrelę, kad jai būtų suteiktas krikštas.

"Niekas negali pasakyti, kas gali įvykti tokiuose laikuose kaip dabar", tarė ji, "net ir kudikiams yra pavojaus, kad gali būti pasmerkti mirtin. Ar ma-

no giminaitės Margaritos sunus nebuvo subadytas kareivių durtuvais? Jo motiną suimtą vedė, o arti jos kareivis, pasimovęs ant iešmo, nešė kudikio lavo- ną. Tai mačiau savo akimi.

Motinas, girdint tuos žodžius, šiurpulis sukrėtė. Vargšės Uršulės širdis, lyg prijausdama kokią besiantinančią nelaimę, pasijuto pilna skausmo, liudėsio ir pasibaisėjimo. Ji slaptai savo širdyje meldėsi, kad jei respublikai reikia aukos iš jos šeimos, tai ji aukoja save, kad liktų gyvi jos vyras ir vaikeliai.

Pakrikštijus atneštą kudikį, buvo daromas galutinas prisirengimas laikyti šv. Mišias. Tai atlikus, kun. Galius žengė prie altoriaus, o visi susirinkusieji suklaupė aplink jį.

Ramiame laike, kada krikščionys

be jokio sunkumo gali klausyti Mišių ne tik nedėdieniais, bet net ir šiomis dienomis, daugelis artinasi prie altoriaus su išblaškytomis mintimis, su atšalusia širdimi, bet šiame persekiojimo laike, kada tik su nukankinimo pavojumi ir tai tik maža tikinčiųjų dalelė turėjo laimę dalyvauti Mišių aukoje, ai, kaip visi karštai meldėsi. Nevienas turėjo mintį, kad gal tai įvyksta paskutinį kartą, jautė, kad jų galvų viršuje mirtis plasnoja savo juodais sparnais ir grasina jiems ir jų brangiausiems pasaulyje.

Kas suskaitys tas karštas maldas, tuos nuoširdžius atsidusėjimus, kurie tekėjo iš jų burnos ir kilo aukštyn danguosna?

Patys angelai, šio jaudinančio reginio nematomi liudininkai, negalėjo reikšti karštesnės meilės tai Aukai, kuri buvo atliekama, už tuos susirinkusius!

- Kaip pirmuose krikščionybės amžiuose visi esantieji susisprietė prie šventojo stalo valgyti angelų duoną, šv. Komuniją.

Pasibaigus Mišioms, atsilankiusieji pakilo. Visi koramiausia ėmė skirstytis namon. Vieni užpakalinėmis durelėmis, kiti frontinėmis greitai išsisklaidė kas sau namon.

Uršulė pirmiausia pradėjo kungams sutvarkyti visokius daiktus ir padėti juos slaptoje vietoje, o paskui nuėjo parengti maisto kunigų kelionei. Juodu manė keliauti pėsti, apsistojant viešnamiuose pakelėje tarp Tregio ir Plevenės. Švintant sumanyta buvo apleistu namu. Atėjus skirtam laikui, juo-

du atsisveikino gerąją šeimyninę, vėlindami jai ramybės ir laimės.

Juodu buvo pasirėdę Bretonijos kaimiečiai, atrodė labai naturaliai. Niekam nei galvon negalėjo ateiti juodu įtarti esant kuo kitu. Pati Uršulė sunkiai juodu pažino. Tai jos širdį pripildė džiaugsmu ir viltimi, kad jiedviem jų misija seksis gerai.

Atsisveikindama ji pasiulė savo pagarbą ir savo namą kiekviename reikale; po to palydėjo ligi mažųjų užpakalinių durelių sode, meldama jiems Dievo pagalbos jų šventame darbe.

SKYRIUS V.

Žiedas.

Iškeliauvus abiem kunigam, Uršulės namuose sugrįžo viskas prie senos tvarkos. Ji pati jautėsi užtektinai sveika. Vienok laikydamasi to paslaptingojo rašytojo patarimo, laikėsi užsidariusi namie. Ji ėmė išmėtinėti sau, kad ji be-reikalo paklausė, kad čia jau perdaug atsargumo. Mat, ji prisiminė dvi seni moteri, kurias ji beveik kasdien lankė ir ramino jų varge.

“Vargšės mano senutės, prietelkos, jos turi būti dabar labai pavargusios,” tarė ji sau. “Ištikrųjų, ar aš ne keista.” Įtikėjau bevardžiui laišku, o seno daktaro prietelystė sustiprino mano tikėjimą; ar dera man toliau laikytis tų visų patarimų?”

Taip sau viena begalvodama, ji greitai parodė ir savo pasirizimą: pasi- ėmė platų apsiaustą ir susisuko į jį. Mažutei Marytei, matant tai, buvo daug

džiaugsmo. Ji matė, kad mama rengiasi eiti, o ji gaus jai draugauti, kaip paprastai budavo. Jau buvo besigrėžiančios į duris, kaip pas jas pasirodė žmogus revoliucionieriaus drabužiuose. Jis butinai norėjo įeiti vidun, o tarnaitė jo neleido.

Galutinai, jis jėga įsiveržė vidun, nustumęs tarnaitę į šalį ir ėmė garsiai kalbėti, kad įsakymai neįleisti čia jokių žmonių neliečia jo.

“Aš žinau, kad tavo ponias serga rauplėmis”, tarė jis, bet, nežiurint to, aš turiu ją matyti ir su ja pasikalbėti.”

Tas trukšmas Uršulę nugąsdino. Ji priėjus ir pažvelgus arčiau į nepažįstamąjį, keistą svečią, lengvai riktelėjo iš nuostabos: po priedanga keistų drabužių ji pažino savo giminaitį Frulardą, kurio nesitikėjo kada nors vėl pamatyti.

“Ką aš galiu daryti, Uršule?” tarė jis, “šiame užsiėmime aš nesu ponas pats ant savęs. Po tos kratos, kurią atlikau tavo name ir atnaujinova savo seną pažintį, aš turėjau apleisti miestą ir keliauti kitur.

Tai daryti man buvo labai skaudu, nes išgirdau distrikte labai blogų žinių, kurios man liepė labai susirupinti tavim. Negalėdamas asmeniškai tave matyti, nes mano kuopa turėjo iškeliauti ryto penktą valandą, aš parašiau tau laiškelį. Mano mintis buvo kokiu nors budu sulaukyti tave nuo išėjimo iš namų, todėl ir pasilikai tu susarginta rauplėmis.”

“Kaip! tai dėl tavęs aš turėjau būti kaip kalinė savo namuose; dėka kokio tai laiško, kurio turinio prasmės aš

ir šiandien dar nesuprantu?”

“Taip, dėl manęs, bet aš manau, busi man dėkinga, kuomet išaiškinsiu tau visą dalyką. Dabar leisk man uždaryti duris, kad jokia nereikalinga ausis neišgirstų, ką aš tau pasakysiu.

— Pirmiausia, niekuomet nekelk šio lango užlaido, o antra, pasirink sau savo name vietą sėdėti tokią, kad niekas nematytų tavo veido — jei esi ta pati išmintinga ir dora Uršulė, kokias aš tave žinojau senai.”

“Ką visa tai reiškia?” užklauskė Uršulė, nes ji jau nepajėgė atsilaikyti nugasciui, kuris spraudėsi jos širdin. “Dėl Dievo švento, kas darosi?”

“Yra faktas, kad pilietis Šeduba matė tave per šį langą ir stebėtinai pamėgo,” tarė Fulardas.

“Na tai ką tas viskas turi bendro su mano reikalu?” pastebėjo rimtai Uršulė.

“Tai labai daug reiškia tavo reikale. Ar dar nežinai, kad pilietis Šeduba yra didžiausias niekšas, kokis gali būti ant žemės paviršiaus?

“Aš apie jį nieko iki šiolei negirdėjau,” atsakė ji.

“Kaip tai! Sesuo! Gyveni Tregyje ir dar negirdėjai apie Šedubą, revoliucinio tribunolo viešąjį skundėją, žinių?”

Uršulė sudrebėjo iš pasibaisėjimo.

“Jo vardo aš nežinojau, bet apie jo bjaurumą, man rodos, žinos visas pasaulis. Vienok, aš negaliu tikėti, kad aš bučiau tokia nelaiminga patraukti į save jo dėmesį, nes aš niekur su juo nesimačiau.”

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

Šventojo Tėvo Gyvenimas. — Vienas Romos laikraštis paskelbė kaip šiandieninis popiežius praleidžia dieną.

Šventasis Tėvas Pijus XI atsikelia gana anksti ir patsai savo kambario langą atidaro. Nors popiežiui yra paskirtas oficialis barzdskutis, bet Pijus XI patsai skutasi. Po to celebruoja Mišias privatinėj koplyčioj ir po Mišių atlieka apmąstymus.

Kas penktadienis išpažintis. Šventasis Tėvas eina išpažinties kas penktadienis Švenčiausiojo Sakramento koplyčioje. Nuo dėmklausiu yra Tėvas Alisardi, Jezuitas.

Kiekvieną rytmetį po paprasčiausių lengvų pusryčių popiežius tuojau pradeda konferencijas su savo sekretoriais. Kaip 9:00 priima kardinolą valstybės sekretorių.

Šventasis Tėvas savo sprendimuose yra didžiai atsargus. Kiekvieną klausimą visapusiai apsversto, kol taria galutiną žodį. Kiekvienam sprendime matoma aukšta išmintis.

Pasibaigus konferencijoms su sekretoriais, tuojau prasideda audiencijos. Pirmiausia audiencijos viešos, paskui — privatinės.

2:00 val. audiencijos baigiasi. Popiežius eina pietautų ir visuomet vienas. Maitas yra paprastas; retkarčiais po pietų išgeria truputėlį vyno.

Kiek palaukus vyksta į Vatikano sodnus, neatsižvelgiant koks būtų oras. Nes reikalingas kasdien pasivaikščiavimo ir šviežio oro, kaip pats sakosi. Sodnuose visuomet smarkiais žingsniais vaikštinėja.

Vakarienė, tai klausimas. Sugryžęs iš pasivaikščiavimo išgeria puodelį kavos ir imasi darbo. Laikas vakarienei Šventąjam Tėvui nežinomas, nes ilgas valandas užimtas įvairiais darbais ir nebežino, kuomet juos pabaigs. Ir jei eina vakarieniau-

tų, dažnai pasikviečia ir savo sekretorius, kad nuo jų patirti dienos įvykius pasauly.

10:00 arba 11:00 popiežius eina į savo privatinį kambarį, kur išspradžių rašo, paskiau patvarko asmeninius reikalus.

Baigęs, kalba vakarines maldas. Gul-tų dažnai eina ir po pusiaunakčio.

Katalikų Misių Indijoj Padėtis. — “Indian Catholic Truth Society” (Indėnų Katalikų Tiesos Draugija) skelbia kad katalikų misijų Indijoj padėtis, palyginus su kitų šalių misijomis, yra nestipri. Tai delto, kad trūksta kunigų misionierių.

Afrikoje vienam katalikų kunigui išpuola 400 katalikų ir 82,000 nekatalikų.

Okeanijoj — vienam kunigui 300 katalikų ir 110,000 nekatalikų.

Kinijoj — vienam kunigui 800 katalikų ir 180,000 kitų.

Tuotarpu Indijoj ir Ceilone vienam kunigui išpuola 940 katalikų ir 102,000 nekatalikų.

Kaip žinoma, pagoniškosė šalyse katalikų kunigai misionieriai ne vien turi rupintis katalikais, bet ir nekatalikų likimu, kad šiuos pastaruosius patraukti Bažnyčion.

Delto, kunigų misionierių skaičiaus atžvilgiu Indijoj misijos nėra stiprios.

Japonas Kunigas Vyskupu. — Šventasis Tėvas japonų kunigą Januarį Hayasaka paskyrė pirmuoju japonų vyskupu, Nagasaki diecezijai.

37 Vienuolės Minėjo Jubilių. — Almo Heights, Texas valstijoj, 37 Seserys vienuolės, prigulinčios Išikunijusio Žodžio kongregacijai minėjo savo vienuolinio gyvenimo jubiliejų. Iš jų trys minėjo aukso jubiliejų, gi kitos sidabro.

Tą dieną vienuolijos koplyčioj įvyko iškilmingosios pamaldos.

Slovakų Moterų Suvažiavimas. — Nesenai Clevelando mieste Slovakų Katali-

kių Moterų Unija, kuri turi apie 65,000 narių, turėjo suvažiavimą. Ši unija įkurta 1892 m.

Paralizuotas Vaikas Išgijo. — Anglijos sostinėje Londone su tėvais gyvena John Cunningham, 7 metų. Jis gimęs New Yorke ir 6 mėnesių nuvežtas į Londoną. Nuo pat gimimo jis turėjo suparaliziutas kojas ir visą laiką negalėjo jų pa-valdyti, negalėjo vaikščioti.

“Šiomet jam su kitais maldininkais gryžus iš stebuklingosios vietos Lourdo, jis staiga ėmė sveikti. Vieną dieną jis pasijuto gali valdyti kojas ir tuojaus pradėjo mokyti vaikščioti.

Katalikų Pradinės Mokyklos Ameri-koj. Nacionalės Katalikų Gerovės Konfe-rencijos Švietimo Biuras paskelbė, kad katalikiškas pradinės mokyklas J. Valsty-bėse lankė 2,111,560 vaikų 1926 metais.

Tas parodo, kad paskutinių dviejų metų laikotarpiu lankančių mokyklas vai-kų skaičius padidėjo 74,991. Tuo pačiu laikotarpiu ir mokyklų skaičius priaugo nuo 7,198 ligi 7,449.

Tas pat biuras seniau buvo paskelbęs, jog 1926 m. katalikiškas kolegijas lankė 74,849 studentai ir katalikiškas aukštes-niasias mokyklas (high schools) — 204,815 stud.

Tokiu budu katalikų švietimo įstaigas, išėmus seminarijas ir normalines mokyk-las, šioj šaly 1926 m. lankė viso 2,391,264 mokiniai ir mokinės.

Tarpe 2,111,560 vaikų, kurie lankė pradinės mokyklas, buvo 910,799 mergai-tės.

55,000 mokytojų. Katalikiškose moky-klose 1926 metais buvo 55,155 mokytojai ir mokytojos. Vadinas, dviejų metų laiko-tarpiu mokytojų skaičius padidėjo 3,532. 55,155 mokytojų skaičiuje buvo 4,224 pa-sauliniai, gi kiti vienuolės ir vienuoliai. Šių pastarųjų buvo 927. Įtaigi, mokytojų Seserų buvo 50,004.

Chicago pirmoje vietoje. Pradinės

mokyklas lankančių vaikų skaičiumi 1926 metais pirmoje vietoje buvo Chicagos ar-kivyskupija. Tais metais mokyklas lankė 169,806 vaikai. Pradėjus 1924 m. dviejų metų laikotarpiu vaikų skaičius padidėjo 7,501.

Antrąją vietą užima Philadelphios ar-kivyskupija. Tenai 1926 m. pradinėse mo-kyklose buta 117,382 vaikų.

New Yorke vyskupija su 115,218 vai-kų užėmė trečiąją vietą.

Mokyklų skaičius. Pradinių mokyklų skaičiumi pirmoje vietoje stovi ir-gi Chi-cagos arkivyskupija. 1926 m. šioj arkivys-kupijoj buvo 335 pradinės mokyklos. Phi-ladelphijos arkivyskupijoj buvo 262 ir New Yorke — 254 mokyklos.

Toliaus, Pittsburgho diecezija turė-jo 230 mokyklų ir St. Louis arkivyskupija 225.

Marijos kongregacija 1926 metais. Pa-saulyje gyvenančių maldininkų asmenų draugijos, pasirinkusios sau globėją Šv. Mariją, vadinasi Marijos Kongregacijo-mis. Jos dažniausiai plinta merginų tarpe, bet buva Marijos Kongregacijų ir iš vyrų. 1926 metais tokių kongregacijų bu-vo naujai įsteigtos iš viso 974 Marijos Kongregacijos. Didesnioji dalis, butent 658, tenka Europai. Vokietija su 179 nau-jomis kongregacijomis užima pirmąją vie-tą. Toliau seka: Lenkija 84, Italija 46 ir Pietųslavija 45. Amerikoje įsteigta 273, kurių 167 Jungtinėse Valstybėse. Azijoje įsteigta 24, Australijoje 11 ir Afrikoje 8. Įdomu, kad naujai įsteigtų kongregacijų vyrų yra tik 265 kongr.

Kas kita yra paprastųjų įžadų vienuo-lijos, kaip tai: Marijonai, susitelkę taip pat Marijos vardu ir jos globa. Vienuo-lijos taip pat vadinasi kongregacijomis ir delto dažnai supainiojama pasauliečių draugijos su vienuolijomis. Pasaulinių Ma-rijos kongregacijų didėjimas rodo, kad pa-saulio jaunuomenėje maldingumas didėja.

“Rytas.”

MUSŲ DARBAI

Ispudingos Iškilmės

Kalba Brolis Julius Jeskelevičius iš
Lawrence, Mass.

Šiandien mes švenčiame užbaigimą mūsų naujokavimo metą ir varpas, kuris pareiškė mūsų išvažiavimą tuoju suskam-bės.

Mes apleidžiam šitą numylėtą vietą nors ir kunu — bet — mūsų dvasia liksis čionai, kur ji per visą mūsų gyvenimą ir bus.

Kaip esu sakęs — mes apleidžiam šią numylėtą vietą — šitą vienuolyną pilną linksmais atsitikimais tik kunu — bet mintis — tie atsitikimai džiaugsmų sujungtų su vargas visuomet mus drąsins siekiant filosofijos mokslo — ir bus pas-tiprinimu mums mūsų galvos ir širdies skausmams — atstumiant nuliudimą.

Dabar vieną dalyką aš trokštu nuo jų broliai-vienuoliai, vieno dalyko aš noriu nuo jūsų — vieno dalyko aš meldžiu jūsų ir tas yra — Ora pro nobis — mel-ski už mus.

Kalba Tėvas Lumiewskis

Šioji diena ištikrųjų yra linksma — į kiekvieną pažiūrėjus matyti linksmumas — aš irgi esu linksmas ir patenkintas. Šioji diena man duoda daug ypatingės linksmybės ir kodėl ji yra ypatingė linksmybė — tik dėl paprastos priežasties, kad mes visi prigulim prie tos vienos šeimos. Jeigu šeimoje atsitinka kas nors didelio — visi džiaugiasi ir taip yra su mums, nes mes visi esame vaikai vienos dvasinės šeimos. Ši rytą dangus atsidarė ir išsiuntė į mūsų tarpą daugelį malonių — malonių, kurios kai-kuriems iš mūsų negalėtų būti didesnės — jūs, kurie padarėte apžadus tikrai negalėtumėt gauti didesnės palaimos nuo Dievo. Jūs atsiža-

dėjote visų pasaulinių daiktų, kada nors gauti dangiškųjų, tai yra klausimas laiko ir laikas yra trumpas. Pasakant teisybę aš pavydžiu jums, bet sveikinu jus ir jūsų linksmybę, nes tie, kurie pirmiau at-eina, jų yra pirmoji vieta, jūs pergalė-jote pagundas ir perkentėjote kryžius, kuriuos turėjote budami bandiniai ir nau-jokai, jūs padarėte apžadus ir dabar e-šate vienuoliai — aš sveikinu jus, jūsų laimėje.

Atsisveikinimas —

Dabar kitas dalykas — atsisveikinimas, kuris atneša mums nuliudimo, nes mes turime skirtis. Mūsų draugiškumas yra trumpas, bet stiprus. Draugiškumas dau-giausiai yra pamatuotas jausmais ir biz-nio reikalais, bet mūsų jausmai yra šei-mos. Mes apleidom tėvus, brolius ir se-sutes ir atėjome į daug didesnę šeimą — vienuolinę šeimą. Broliams, kurie su mu-mis šiandie turi skirtis, linkiu gerausio pasisekimo jų darbuose. Taipgi aš noriu, kad jūs prisirengtumėt jūsų busimam darbui mokslui ir dorybėmis.

Mūsų užduotis yra platinti Dievo Gar-bę. — Taigi, brangūs broliai, prisirenkit buti geri ir dori Marijonai. Sudiev, bran-gūs broliai, aš tikiuosi jus pamatyti arba šioj šaly arba mūsų tėvų šalyje.

Kolegijos Remėjai:

Elz. Petrauskienė Kingston, Pa. . .	\$3.00
O. Venskienė Lietuva	3.00
O. Vitkienė, Kenosha, Wis.	3.00
P. Radzevičienė, Newark, N. J. . .	3.00
J. Augus Amsterdam, N. Y.	3.00
K. Pečiulienė S. Boston, Mass.	3.00

Visiems Mar. Kolegijos Remėjams nuoširdžiai dėkojame. Tegul geriausias V. sų geras širdis.

Remėjų Centras.
Dievas gausiomis malonėmis atlygina Ju-
(Daugiau bus).

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Ar mažo mokslo suaugusius vyrus priima Marijonai į Vie-nuoliją, ar ne? *V. P. Detroit, Mich.*

ATSAKYMAS. — Priima, nes Vie-nuolijoje turima įvairiausių darbų. Kreip-kitės su prašymu šiuo adresu: Rev. F. Kudirka, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

KLAUSIMAS. — Kokia ten Bieliaus-kienė iš Brooklyno skverbiasi į draugijas, visur agituoja versti lauk fašistus. Kas ji per paukštis?

Antanėlis iš Brooklyn, N. Y.

ATSAKYMAS. — Iš vaisių pažysta-ma medis, o iš darbų žmogus. Mename, bene bus ji komunistų pakalikas. Ji su Baltaičiu smarkiai organizavo bendrą fron-tą prieš dabartinę Lietuvos valdžią, pa-sivadinę vienas pirmininku, o ji sekreto-riumi priešfašistinės Tarybos. Nėr ką to-kiems paukščiams tikėti.

KLAUSIMAS. — “Laive” buvo pa-sakyta: “pinigai yra raktais į visokius vartus, išskyrus dangiškuosius.” Bet ar negali kartais pinigai būti raktais ir į dangiškuosius vartus? Pav. Amerikoje yra ruošama bernaičiams kolegija, kurios į-ruošimui reikalinga didelė pinigų suma.

Kolegijoj jaunos sielos bus auklėja-mos katalikiškoj dvasioj, tuo patim veda-mos į dangų.

Ar šiuo atveju pinigai nebus raktais į dangiškuosius vartus? Prašau paaiškin-ti per “Laivą.”

Lietuvos Duktė, Kaunas, Lietuva.

ATSAKYMAS. — Taip, tikrai; ir turtai gali pagelbėti žmogui dangų pa-siekti. Išganytojas pasakė: “nekraukite sau turtų žemėje, kame rudys ir kandys gadina ir kame vagys iškasa ir vagia, bet kraukite sau turtus danguje, kame nei rudys, nei kandys negadina ir kame va-gys neiškasa ir nepavagia” (Mat. 6, 19-

20). Krikščioniškas turtų naudojimas, pav. kolegijų, ligoninių, bažnyčių statybai, ga-li būti raktais į dangų, nes ir Jėzus ragi-no: “darykite sau prietelių pagelba ap-gaulingų turtų, kad jums mirus priimtų jus į amžinąsias padangtes.” (Luk. 16, 10).

KLAUSIMAS. — Girdėjau kalbant, Lietuva turinti didelį Universitetą, o jis brangiai kainuoja. Kam valdžia jį laiko, juk seniau ir be universitetų apsieita, o buvo gera gyvent?

J. P-as Wilkes Barre, Pa.

ATSAKYMAS. — Lietuva turi tikrai didelį Universitetą su 3064 studentais 223 profesoriais. Lietuvai kainavo jo užlaiky-mas per 5 metus 14,841,000 litų arba \$1,-484,100 dolerių.

Negerai, kad Tamsta laikraščių ne-skaitai. Un-tas jau penki metai veikia, o Sveikas dar abejoji, ar yra. Be to, ir se-niau Lietuva be Universiteto neapsiėjo. Jau 1578 m. sostinėje Vilniuje buvo įsi-steigusi dviejų fakultetų Akademija, ku-rią 1780 m. padidino kol 1803 metais pa-virto tikru Universitetu. Bet 40 metų gy-vavęs Universitetas turėjo užsidaryti. Ru-sai norėjo Lietuvą tamsumoj palikti. Taip buvo per 80 metų. Užtat Tamsta ir nepa-meni, kad pirmiau Lietuva būtų turėjusi Universitetą.

Geras gyvenimas, tiesa, nepriklauso nuo Universiteto, bet kur nėra mokslo, — nėra laisvės, neprigulmybės, nėra tikros gerovės, — svetimi visaip išnaudoja.

KLAUSIMAS. — Meldžiu atsakyti per “Laivą” į šį klausimą. Jeigu vyras netikęs, nenori pėtnyčioj pasninkauti ir spiria — liepia moteriai įdėti pietus su mėsa. Jei moteris jo paklauso, ar turi nuodėmę, ar ne? *V. R. Warwickanietė.*

ATSAKYMAS. — Neturi, nes tikrai sunkiai dirbantieji asmenys Amerikoje y-

ra atleisti nuo pasninko. Tamstos vyras, atrodo sunkiai dirba, — gali naudotis ta teise, jeigu-gi lengvai — patarki jam gauti dispensą pas nuodėmklausį, ar pas savo kleboną. Tuomet tikrai nei jis, nei Tamsta nenusikalsite.

KLAUSIMAS. — Ar yra nuodėmė duoti vaikams be tėvo žinios?

M. Z. Grand Rapids, Mich.

AŦSAKYMAS. — Nežinome, ką norėtumei sužinoti. Jeigu vaikai gauna do-

vanų be tėvo žinios, tam kuris teikia dovaną nėra nei kokios nuodėmės, nebent su savo dovana norėtų įvesti į nuodėmę. Jeigu vaikai duoda dovanų kam nors iš savo užsidirbtų pinigų, — nuodėmės neturi. Tik turi žiurėt, kad tėveliai pirmiausiai būtų aprūpinti. Jeigu gi ne savo, o nuo tėvų be žinios ima ir kitiems dovanas daro, — negerai. Tėvai privalo tai žinoti.

Lietuvos Žinios

— Rugpiučio mėn. 2 d. Marijampolėj įvyko pirmi Parciunkulės atlydai. Jie bus kasmet.

— Vargdienių Seselių spaustuvė “Šešupė” greitai laiku persikelia į Milicijos g-vę Nr. 9. *“Šaltinis.”*

Degučiai (Šak. apskr.) Liepos 26 d. apie 10 val. vak. veždamas žvyrių iš Šešupės pil. Gudaitis iš Pilypų kaimo bevažiudamas užmigo. Arkliai įleido ratus į griovį šalia kelio ties Degučiu kaimu ir vežimas virzdamas užgriuvo ant Gudaičio. Vėliau važiuojąs žmogus pamatęs užverstą vežimą jį pakėlė, bet pil. Gudaitį rado jau negyva. *“Šaltinis.”*

Šukiai (Šakių apskr.) Išdagų kaime Paluobių parapijoj ukininko S. tarnaitėi grėbiant pagirį šieną gyvatė apsvyniojusi apie koją į ją įkando. Kita tarnaitė vos vos nuo kojos nuplėšė gyvatę su grėbliu. Nukentėjusi buvo netekusi žado, bet priėmusi vaistų ūtaisosi ir turbūt pasveiks.

Zivulčiškės (Alyt. apskr.) Liepos m. 16 d. rado Nemune nuskendusią mergaitę. Priežastis — neatsargumas, Yrėsi per Ne-

muną, valtis buvo perdžiuvusi, prisisėmė vandens ir nuskendo. *“Šaltinis.”*

Mažučiai (Vilkaviškio apskr.) Liepos 22 d. įvyko susirinkimas dėl stoties nutarimo, ar ties Mažučiais ar ties Leitmargiais. Stoties klausimą susirinkimas galutinai neišsprendė. Čia reikia pastebėti, kad kai kurie Leitmargių apylinkės gyventojai susirinkime pasisakė norį stotį turėti Mažučiuos, negu kad arčiau Leitmargiuos. Nedovanotinas šių galvojimas. Dabar renkama parašai, kad balsų dauguma stoties vietą nuspręstų. Stočiai buti Leitmargiuos yra patogiau, nes iš čia arčiau Alksnėnų bažnytkiemis ir yra lygu, ko Mažučiuos nėra. *“Šaltinis.”*

Kaunas. Liepos 16 d. 10 val. Aleksote nukrito su aeroplanu iš maždaug 100 metrų aukščio vos pradėjęs kilti bandymams karo lakunas vyr. leit. Vincas Mačiokas. Nukrito be sąmonės, sudaužyta galva. Po trijų val. mirė.

Vincas buvo kilęs iš Marijampolės aps., Pilviškių v., Gudelių k., iš ukininkų šeimos, 1900 m. 1920 m. iš “Aušros”

gimn. įstojo savanoriu į Karo Mokyklą, paskui baigęs tarnavo įvairiuose kariuomenės pulkuose ir galutinai 1924 m. įstojo į aviaciją, kuri jam gyvybe kainavo. Bendrai Vincas buvo geras tėvynės sunus, atsidedęs jai dirbo.

Ši narsų ir pasišventusių tėvynės darbininką lydėjo į kapus gausinga minia, tarp jų daug aukštų valdžios žmonių.

“Šaltinis.”

— 0 —

PRAŠOME BALSIAI PASISKAITYTI! UŽSIMOKA DAILIAI IŠRODYTI!

Per 18 metų ištikimai ištarnavę Brighton Parko žmonėms, mes atidarėme moderniškiausią ir vėliausios mados barbernę po num.

2557 W. 43 St., Chicago, Illinois

Maloniai kviečiame visus savo senuosius kostumerius ir visus Brighton Parko žmones naudotis mūsų patarnavimu, o užgančdinimą mes pilnai garantuojame.

Mes griežtai tvirtiname, kad ieškodami geresnio patenkinimo ir geresnio darbo kitur, niekur nerasite.

Mūsų šapa aprupinta naujaisiais ir geriausiais instrumentais visokiems darbams atlikti: moterims plaukus suraityti joms plaukus nukirpti, masažui atlikti, shampoo padaryti, apsilinti ir visokius darbus atlikti plaukams ir apskritai galvai.

Pas mus nėra nuobodaus laukimo. Pas mus nuolatai dirba trys (3) barberiai ir jie visada pasirengę suteikti jums geriausią patarnavimą.

Mes išsidirbome Brighton Parke tokį vardą, kokio niekas neišgalėjo išsidirbti. Šioje kolonijoje nei vienas barberis negali susilyginti su mumis, nes mes čia darbamės ilgus metus ir darbamės, kad užgančdinti žmones.

Todėl jūs neprivalote bijoti susenėti. Ateikite pas mus ir mes jus pajauinsime.

Malonu mums paskelbti Chicagos gyventojams, kad mes šiame mieste tesame tik viena Barberių Šeimyną.

Su pagarba

J. KONCEVIČIUS IR SUNUS

2557 W. 43 St., Chicago, Ill.

Tel. Virginia 0590

Mūsų Skyrius:

2734 W. 43 St.

Chicago, Illinois

Mūsų Obalsis:

“Patarnavimas ir Patenkinimas.”

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

“DRAUGA”

“Draugo” kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

“DRAUGAS”

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.